

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης: 15 / 2008

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμήμα Β΄

Συνεδρίαση της 15^{ης} Ιανουαρίου 2008

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Χρήστος Τσεκούρας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Νικόλαος Κατσίμπας, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Ανδρέας Φυτράκης, Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Ηλίας Ψώνης, Χρυσάφουλα Αυγερινού, Βασιλική Δούσκα, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγήτρια: Εμμανουέλα Πανοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Θέμα: Υπ' αριθ. πρωτ. 54223/Β. 1857/10-12-2007 έγγραφο της Διεύθυνσης Πιστωτικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ι. Περίληψη ερωτήματος: Με το ανωτέρω έγγραφο ε ρ ω τ ά τ α ι
α) εάν, σύμφωνα με το άρθρο 36 του Ν. 2459/1997 είναι δικαιούχοι αποζημίωσης 1) Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (δήμοι, νομαρχίες) 2) οι υπηρεσίες του Δημοσίου (Ειρηνοδικείο) 3) οι ναοί και οι ιερές μονές 4) οι δημοτικές επιχειρήσεις ΝΠΙΔ με κοινωφελή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σκοπό και οι δημοτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν βάσει του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα και οι οποίες διακρίνονται σε δημοτικές ή κοινοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις και ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ και β) ποια χαρακτηριστικά προσδιορίζουν τους «μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς»

όπως αυτοί αναφέρονται στην ανωτέρω διάταξη, ώστε να μπορεί η παραπάνω υπηρεσία να δώσει οδηγίες στον ΕΟΜΜΕΧ.

Ι. Επί του ως άνω ερωτήματος το Β' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. έχει την ακόλουθη γνώμη:

Α. Στο πραγματικό του ερωτήματος εκτίθενται τα ακόλουθα:

«Με τα υπ' αριθ. 40960/1225/11.9.07, 41113/1237/24.9.07 και 41303/1240/310/77 έγγραφα ο ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε., μέσω του οποίου καταβάλλονται οι αποζημιώσεις των επιχειρήσεων που έχουν πληγεί από θεομηνίες (άρθρο 36 του ν. 2459/1997) θέτει σειρά ερωτημάτων τα οποία αφορούν στην εφαρμογή των Υπουργικών Αποφάσεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 36 του ν. 2459/1997 προβλέπονται επιχορηγήσεις για ζημιές από πλημμύρες και άλλες θεομηνίες για τις βιοτεχνικές μονάδες, εμπορικά καταστήματα, αγροτικές εκμεταλλεύσεις, άλλες επιχειρήσεις και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς. Η επιχορήγηση καλύπτει ζημιές σε κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανολογικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες, εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσεως.

Στις καταστάσεις που αποστέλλονται από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και με βάση τις οποίες ο ΕΟΜΜΕΧ προβαίνει στην αποζημίωση των δικαιούχων συμπεριλαμβάνονται μεταξύ των άλλων και υπηρεσίες του Δημοσίου (όπως Ειρηνοδικείο), επιχειρήσεις του Δημοσίου, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημοτικές επιχειρήσεις, ιερές μονές και ναοί. Αποψη της Υπηρεσίας είναι ότι στις ανωτέρω διατάξεις δεν συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις αυτές.

Με βάση τα ανωτέρω δεδομένα η Υπηρεσία έθεσε τα ως άνω ερωτήματα που αφορούν αφ' ενός μεν στο εάν δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, δημοτικές επιχειρήσεις και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα περιλαμβάνονται στους δικαιούχους αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 36 του Ν. 2459/1997, αφετέρου δε, ποια χαρακτηριστικά προσδιορίζουν τους «φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα» οι οποίοι επίσης αναφέρονται ως δικαιούχοι αποζημίωσης στην ανωτέρω διάταξη.

Β. Στο άρθρο 36 με τον τίτλο «επιχορηγήσεις για ζημιές από πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες» του Ν. 2459/1997 «Κατάργηση φορολογικών απαλλαγών και άλλες διατάξεις» (Α' 17) ορίζονται τα εξής:

« 1. Στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες, εμπορικά καταστήματα, αγροτικές εκμεταλλεύσεις, άλλες επιχειρήσεις και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς, που πλήττονται από πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες, εκτός σεισμών, δύναται να παρέχεται επιχορήγηση, όπως προβλέπεται στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου για την αντιμετώπιση των ζημιών.

2. Η επιχορήγηση συνίσταται στη δωρεάν χρηματική ενίσχυση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και καταβάλλεται στους δικαιούχους μέσω του ΕΟΜΜΕΧ. Το ύψος της επιχορήγησης καθορίζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

3. Η επιχορήγηση θα καλύπτει ζημιές σε κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες, εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης, τα οποία καταγράφησαν ως ολοσχερώς κατεστραμμένα.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού ισχύουν και για την παροχή επιχορήγησης στις αντίστοιχες επιχειρήσεις των νομών Κιλκίς και Φλώρινας για την κάλυψη μέρους της απώλειας των εσόδων τους από την επιβολή οικονομικών αντιμέτρων στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

5. Με απόφαση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, καθορίζονται διαδικασίες και οι λεπτομέρειες της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

Γ. Για την απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα είναι απαραίτητο να προσδιορισθούν οι έννοιες των «άλλων επιχειρήσεων» και των «φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα» που καλύπτει η διάταξη του άρθρου 36 του Ν. 2459/1997 με βάση το σκοπό που επιδιώκει.

Στην ως άνω διάταξη, η οποία εισήχθη προς ψήφιση με τροπολογία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στο σχέδιο νόμου που αφορούσε την κατάργηση φορολογικών απαλλαγών, αναφέρονται ρητά ως δικαιούχοι της επιχορήγησης του νόμου αυτού, οι βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες, τα

εμπορικά καταστήματα, οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις, άλλες επιχειρήσεις και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς που πλήττονται από πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες, χωρίς να προσδιορίζεται ειδικότερα η έννοια ούτε των «άλλων επιχειρήσεων» ούτε των «φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα».

Επομένως το παραπάνω κενό σχετικά με την έννοια των άλλων επιχειρήσεων και των φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα για τις ανάγκες εφαρμογής του άρθρου 36 του Ν. 2459/1997 πρέπει να καλυφθεί με την αναζήτηση της αληθινής βούλησης του νομοθέτη σε συνδυασμό με το σκοπό που επιδιώκει η ερμηνευόμενη διάταξη, όπως αυτός προκύπτει είτε από την εισηγητική έκθεση του νόμου είτε από τις συζητήσεις στη Βουλή κατά την ψήφιση της επίμαχης τροπολογίας.

Περαιτέρω, αναγκαία είναι η προσφυγή στις διατάξεις διαφόρων νομοθετημάτων για τον προσδιορισμό της έννοιας των «φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα», όπως αναπτύσσεται αναλυτικά στη συνέχεια.

Συγκεκριμένα, από τα πρακτικά της ΞΗ/29.1.1997 Συνεδρίασης της Βουλής (σελ. 3274 έως 3279 αυτών) κατά την οποία συζητήθηκε η σχετική τροπολογία, (άρθρο 36) προκύπτουν τα εξής:

i. Στον όρο «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» περιλαμβάνονται οι οικονομικά οργανωμένες γεωργικές και κτηνοτροφικές επιχειρήσεις είτε ανήκουν σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα είτε σε νομικό πρόσωπο, όπως έγινε δεκτό και από την με αριθμό 537/2005 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.

ii. Με τη συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 36 τίθεται ένα γενικό πλαίσιο όχι για τη συνολική βοήθεια που παρέχεται σε πληττόμενους από θεομηνίες αλλά στην παροχή επιχορηγήσεων. Επομένως, η διάταξη αυτή ως αφορώσα επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, περιορίζεται αναγκαστικά στους παραγωγικούς φορείς της οικονομίας και όχι τόσο πολύ σε ιδιώτες ή σε άλλους πληττόμενους που μπορούν να καλυφθούν με άλλους τρόπους με βάση την κείμενη νομοθεσία όπως π.χ. με δανεισμό ή με επιδότηση επιτοκίου. Δηλαδή η επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό προϋποθέτει στήριξη κάποιας παραγωγικής δραστηριότητας και αυτή είναι η φιλοσοφία που διέπει τη συγκεκριμένη διάταξη (διευκρινίσεις Υπουργού Εθνικής Οικονομίας).

iii. Περαιτέρω οι δήμοι και οι κοινότητες αποτελούν την πρώτη βαθμίδα της τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 102 παρ. 1

του Συντάγματος, και είναι δημόσια νομικά πρόσωπα και ειδικότερα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (νπδδ), τα οποία απολαμβάνουν διοικητικής αυτοτέλειας και επ' αυτών το Κράτος ασκεί διοικητική εποπτεία.

Η οργάνωση και η λειτουργία των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (δήμων και κοινοτήτων) διέπονται από τους ειδικούς κανόνες του διοικητικού δικαίου και ήδη από τον ισχύοντα Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Ν. 3463/2006) και οι οργανισμοί αυτοί αποτελούν κρατικούς φορείς, οι οποίοι περιλαμβάνονται στην έννοια του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 1892/1990 «για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη» (ΦΕΚ 101 Α΄) και αναπτύσσεται στη συνέχεια.

iv. Οι δήμοι και οι κοινότητες μπορούν να ιδρύσουν νομικά πρόσωπα ειδικού σκοπού, (δημοτικά ή κοινοτικά νομικά πρόσωπα, ΚΔΚ Άρθρα 239 έως 243 και δημοτικά ή κοινοτικά ιδρύματα (ΚΔΚ άρθρα 226 έως 237), τα οποία αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Περαιτέρω, οι δήμοι και οι κοινότητες μπορούν να συνιστούν ή να συμμετέχουν σε επιχειρήσεις, οι οποίες αποτελούν δημόσια νομικά πρόσωπα («δημοτικές ή κοινοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις») διέπονται κατ' αρχήν από το ιδιωτικό δίκαιο, λειτουργούν σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 252 ΚΔΚ) και οι σκοποί τους δεν έχουν εμπορικό ή βιομηχανικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα στο άρθρο 254 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων ορίζεται ότι:

1. *«Δήμος ή Κοινότητα μπορεί να συστήσει δημοτική ή κοινοτική κοινωφελή επιχείρηση με σκοπό την οργάνωση λειτουργιών ή δραστηριοτήτων και την παροχή υπηρεσιών συναφών ή συνδεδεμένων με τις αρμοδιότητές τους, που αναφέρονται στους τομείς της κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης, της παιδείας, του πολιτισμού, του αθλητισμού και του περιβάλλοντος, με εξαίρεση την καθαριότητα των κοινόχρηστων χώρων και την αποκομιδή των απορριμμάτων, τη δημιουργία και συντήρηση πρασίνου και τη λειτουργία κοιμητηρίων και κέντρων αποτέφρωσης νεκρών. Σκοπός των ανωτέρω επιχειρήσεων μπορεί να είναι επίσης η οργάνωση δημοτικής συγκοινωνίας, καθώς και η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας για την ανάπτυξη της περιοχής τους.*

2. Είναι δυνατή από την κοινωφελή επιχείρηση η παράλληλη επιδίωξη περισσότερων σκοπών, κατά τα ανωτέρω, οι οποίοι είναι μεταξύ τους συναφείς και σε κάθε περίπτωση δεν έχουν εμπορικό ή βιομηχανικό χαρακτήρα. Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή κοινωφελούς επιχείρησης σε άλλες επιχειρήσεις Ο.Τ.Α.
3. Αντικείμενο δραστηριότητας της κοινωφελούς επιχείρησης δεν μπορούν να αποτελέσουν, καθ' οιανδήποτε μορφή, οι παραχωρηθείσες στους Ο.Τ.Α. κρατικές αρμοδιότητες, όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 75 παρ. II του παρόντος.
4. Η σύσταση κοινωφελούς επιχείρησης γίνεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και πράξη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η πράξη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία της απόφασης του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και αποτελεί το καταστατικό της επιχείρησης και σε περίπτωση σύστασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων, μεταγραφητέο τίτλο στο υποθηκοφυλακείο».

ν. Επίσης οι δήμοι κι οι κοινότητες μπορούν να ιδρύουν ανώνυμες εταιρίες που διακρίνονται σε α) «ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ», οι οποίες έχουν ιδιόρρυθμο χαρακτήρα και διέπονται από τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 265 του ΚΔΚ και της εμπορικής και φορολογικής νομοθεσίας. Στις εταιρίες αυτές μέτοχοι κατά πλειοψηφία μπορεί να είναι δήμοι, κοινότητες, νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και άλλοι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης. Ως φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης νοούνται οι Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ή Ε.Ν.Α.Ε., ή Τ.Ε.Δ.Κ., οι Σύνδεσμοι και οι ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ (ΚΔΚ άρθρο 252 παρ. 9). β) «δημοτικές και κοινοτικές ανώνυμες εταιρίες» σκοπός των οποίων είναι η αξιοποίηση της δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας, οι οποίες διέπονται από τον ΚΝ 2190/1920, με εξαίρεση τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 266 ΚΔΚ.

Ο ΚΔΚ (άρθρο 224) προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης από τους δήμους και τις κοινότητες συμβάσεων σύμπραξης με ιδιωτικά νομικά πρόσωπα, για την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών με τον Ν. 3389/2005.

Περαιτέρω ο ΚΔΚ στο άρθρο 252 παρ. 3 περ. β' προβλέπει τη δυνατότητα ίδρυσης ανώνυμων εταιριών στο εταιρικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχουν μόνον ΟΤΑ α' και β' βαθμού ή και άλλοι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης και έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο την επιστημονική και τεχνική υποστήριξη των ΟΤΑ και των δημοτικών ή κοινοτικών επιχειρήσεων και νομικών προσώπων, την προώθηση της επιχειρηματικής οικονομικής ανάπτυξης του Δήμου ή της Κοινότητας, την τεχνική υποστήριξη αναπτυξιακών προγραμμάτων των ΟΤΑ και την ανάληψη μελετών, επιμορφωτικών και άλλων προγραμμάτων. Στις εταιρίες αυτές που αποτελούν αναπτυξιακές ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ είναι δυνατή η συμμετοχή και φορέων του δημόσιου τομέα, συνεταιρισμών, επιστημονικών φορέων, επιμελητηρίων, συνδικαλιστικών φορέων καθώς και τραπεζών και πιστωτικών ιδρυμάτων.

vi. Στο άρθρο 267 του Δημοτικού και Κοινοτικού και Κοινοτικού Κώδικα που αναφέρεται στις αστικές εταιρίες ΟΤΑ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και στην παρ. 2 ορίζεται ότι «Εφεξής η σύσταση από Δήμους ή Κοινότητες ή άλλους φορείς της Τοπικής αυτοδιοίκησης αστικής εταιρίας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα επιτρέπεται, μόνο εφόσον τούτο προβλέπεται ρητά από ειδική νομοθετική ρύθμιση ή από το κανονιστικό πλαίσιο εθνικών ή κοινοτικών προγραμμάτων».

vii. Με τον Ν.2218/1994 όπως τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και κωδικοποιήθηκε με το Π.Δ. 30/1996 «Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης» (Α'21.) ιδρύθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 1 του συντάγματος, ως ΟΤΑ δεύτερης βαθμίδας οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις (ΝΑ), οι οποίες, όπως και οι Δήμοι και οι Κοινότητες είναι δημόσια νομικά πρόσωπα που ανήκουν στην κατηγορία των ΝΠΔΔ, ανήκουν στον δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το άρθρο 51 του Ν. 1892/1990, και στην αρμοδιότητά τους ανήκει η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου (άρθρο 8 του ΚΝΑ).

Όπως και οι ΟΤΑ της πρώτης βαθμίδας, οι ΝΑ μπορούν να ιδρύσουν νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν σκοπό την περίθαλψη ή την κοινωνική πρόνοια (ιδρύματα) καθώς και την οργάνωση ορισμένης υπηρεσίας της ΝΑ στο πλαίσιο των σκοπών της. Τα νομικά αυτά πρόσωπα έχουν χαρακτήρα ΝΠΔΔ.

Κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπορεί επίσης να ιδρύει δικές της επιχειρήσεις μόνη της (αμιγείς) ή από κοινού με άλλες ΝΑ (κοινές ή διανομαρχιακές επιχειρήσεις) ή με άλλα δημόσια ή ιδιωτικά νομικά πρόσωπα ή και ιδιώτες (μικτές επιχειρήσεις). Φορείς των αμιγών ή κοινών επιχειρήσεων είναι δημόσια νομικά πρόσωπα ή και ιδιώτες (μικτές επιχειρήσεις). Φορείς των αμιγών ή κοινών επιχειρήσεων είναι δημόσια νομικά πρόσωπα τα οποία διέπονται κατ' αρχήν από το ιδιωτικό δίκαιο. Φορείς των μικτών επιχειρήσεων είναι ανώνυμες εταιρίες ή και αστικές εταιρίες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα καθώς και εταιρίες λαϊκής βάσης κατά το άρθρο 273 ΚΔΚ. Η ίδρυση της επιχείρησης ή η συμμετοχή σ' αυτήν γίνεται με απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου βάσει πλήρους οικονομικής μελέτης, ενώ τα θέματα της οργάνωσης και λειτουργίας των ΝΠΔΔ καθώς και των φορέων των επιχειρήσεων ρυθμίζονται με Π.Δ./μα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης κι Αποκέντρωσης (ΚΝΑ άρθρα 75 έως 81). (Βλ. Σπηλιωτόπουλο Εγχ. Διοικητικού δικαίου, 12^η έκδοση, σελ. 348 επ. και ιδίως 358, 359).

viii. Με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982, με το οποίο ερμηνεύθηκε αυθεντικά το άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 1232/1982, προσδιορίστηκε ο δημόσιος τομέας. Ακολούθως, με την παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 4 παρ. 6 του ν. 1943/1991, ορίστηκαν τα εξής: «Ο κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 δημόσιος τομέας περιλαμβάνει μόνο: α. Τις κάθε είδους δημόσιες υπηρεσίες, που υπάγονται στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου και εκπροσωπούνται από αυτό, β. τα κάθε είδους ν.π.δ.δ., εξαιρουμένων των Χρηματιστηρίων Αξιών, είτε αυτά αποτελούν οργανισμούς κατά τόπο είτε καθ' ύλην αυτοδιοίκησης, γ. Τις κάθε είδους κρατικές ή δημόσιες και παραχωρηθείσες επιχειρήσεις και οργανισμούς, καθώς και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δημόσιου χαρακτήρα που επιδιώκουν κοινωφελείς ή άλλους δημόσιους σκοπούς, δ. Τις τράπεζες που ανήκουν στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου, είτε στο σύνολό τους είτε κατά πλειοψηφία και ε. Τις κάθε είδους θυγατρικές εταιρείες των νομικών προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' αυτού του άρθρου εκτός από τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α.»

Επίσης, στο άρθρο 2 παρ. 6 του Ν. 2469/1997 «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες

διατάξεις», ΦΕΚ Α' 38, ορίζεται ότι «6. Με προεδρικά διατάγματα, που προτείνονται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών συγχωνεύονται ή καταργούνται Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. ή μέρος της δραστηριότητας αυτών ή μετατρέπονται σε Ν.Π.Ι.Δ. ή σε Α.Ε.».

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ως φορείς του δημόσιου τομέα νοούνται οι δημόσιες υπηρεσίες, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί όταν το Κράτος κατέχει πλέον του πενήντα τοις εκατό (50%) του μετοχικού τους κεφαλαίου, καθώς και τα Ν.Π.Ι.Δ. που ανήκουν στο Κράτος, σε Ν.Π.Δ.Δ., σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς και σε εν γένει φορείς του Δημοσίου, οι οποίοι κατέχουν πλέον του πενήντα τοις εκατό (50%) του μετοχικού τους κεφαλαίου». Οι νεώτερες αυτές διατάξεις, καταλαμβάνουν ευρύτερη κατηγορία φορέων και προβλέπουν εκτός από μετατροπή, την κατάργηση και συγχώνευση νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου.

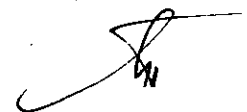
Εξάλλου, στο άρθρο 2 του Ν. 3310/2005 («Μέτρα για τη διασφάλιση της διαφάνειας και την αποτροπή καταστρατηγήσεων κατά τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων», ΦΕΚ 30^Α) ορίζεται ότι: «Για την εφαρμογή του νόμου αυτού νοούνται ως: 1. «Δημόσιες συμβάσεις»: ..... 2. «Δημόσιο»: Το Κράτος, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ), τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), καθώς και οι υπηρεσίες που υπάγονται σε αυτά ή εκπροσωπούνται από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των Ανεξάρτητων Αρχών. 3. «Ευρύτερος Δημόσιος Τομέας»: α) τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου τα οποία είτε υπάγονται στο άρθρο 1 του ν. 2414/1996 (ΦΕΚ 135^Α) είτε η διοίκησή τους διορίζεται από το Δημόσιο, εξαιρουμένων των νομικών προσώπων που είναι εισηγμένα στο Χρηματιστήριο Αθηνών και των οποίων η πλειοψηφία των μετοχών δεν ανήκει στο Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, β) οι τράπεζες, στις οποίες ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή ο διοικητής ή ο διευθύνων σύμβουλος τους διορίζονται ύστερα από τη διατύπωση γνώμης της Βουλής, σύμφωνα με το άρθρο 49^Α του Κανονισμού της, γ) τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία το Δημόσιο συμμετέχει σε ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) του μετοχικού τους κεφαλαίου ή επιχορηγούνται τακτικώς ή εκτάκτως,

από αυτό και η επιχορήγηση αυτή υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) των ετήσιων εσόδων τους κατά το εκάστοτε προηγούμενο έτος, καθώς και οι ενώσεις προσώπων που επιχορηγούνται, τακτικώς ή εκτάκτως, από το Δημόσιο και η επιχορήγηση υπερβαίνει το ανωτέρω ποσοστό, δ) τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύονται από το Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως γ' της παρούσας παραγράφου και αποτελούν συνδεδεμένη με αυτά εταιρεία κατά την έννοια του άρθρου 42 Ε του κ.ν. 2190/1920, καθώς και οι συνδεδεμένες με αυτές άλλες εταιρείες. 4. ....».

ix. Όσον αφορά στην έννοια της επιχείρησης στην ιδιωτική οικονομία, τα κυριότερα χαρακτηριστικά της είναι αυτοτελής οικονομική μονάδα με ίδια βούληση, που αποβλέπει στην κάλυψη των ανθρώπινων αναγκών με την παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών μέσω συστηματικού και οργανωμένου συνδυασμού των παραγωγικών συντελεστών και στην επιδίωξη κέρδους, που συνδυάζεται με την ανάληψη κινδύνων και την περιουσιακή αυτοτέλεια. Από τα γνωρίσματα αυτά η επιδίωξη κέρδους είναι η ειδοποιός διαφορά που αντιδιαστέλλει τις επιχειρήσεις αυτές από τις λεγόμενες εξισωτικές μονάδες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι λόγω της διευρύνσεως του ρόλου της δημόσιας διοικήσεως κατά τις σύγχρονες αντιλήψεις στην οικονομική, κοινωνική και πνευματική ζωή, ο νομοθέτης ενέταξε στους σκοπούς της, στα πλαίσια του άρθρου 106 του Συντάγματος, παραγωγικές ή επιχειρηματικές δραστηριότητες με νομικά πρόσωπα νέου είδους, τα οποία ιδρυόμενα με περιουσιακά στοιχεία διατιθέμενα από το Κράτος, δεν έχουν κατ' αρχήν αρμοδιότητες δημόσιας εξουσίας, αλλά ενεργούν είτε ως ιδιώτες είτε ως εταιρίες προβλεπόμενες από το ιδιωτικό δίκαιο και ιδρυόμενες από το Κράτος (δημόσιες εταιρίες).

Προ της αναπτύξεως αυτής της κρατικής δραστηριότητας, τα απαρτίζοντα την δημόσια διοίκηση νομικά πρόσωπα ήταν γνωστά με το γενικό όρο «νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου». Με τον όρο όμως αυτό δεν ήταν δυνατό να χαρακτηριστούν και τα ασκούντα ρυθμιστική ή επιχειρηματική δραστηριότητα νομικά πρόσωπα που διέπονται κατ' αρχήν, από τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου. Για το λόγο αυτό έχει επικρατήσει πλέον ως ορθότερος (β. Σπηλιωτ. Διοικ. Δικ. σελ. 21 και 315) ο όρος δημόσια νομικά πρόσωπα για τα απαρτίζοντα τον δημόσιο τομέα (φορέα κατά το άρθρο 106 του Σ.) νομικά

πρόσωπα. Βάσει της διακρίσεως αυτής δημόσια νομικά πρόσωπα, είναι α) τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που κατά κανόνα ασκούν δημόσια εξουσία β) τα νομικά πρόσωπα τα διεπόμενα κατ' αρχήν από το Ιδιωτ. Δίκαιο (επιχειρηματικού ιδρυματικού ή σωματειακού χαρακτήρα) και γ) οι λεγόμενες δημόσιες εταιρίες.

χ. Όσον αφορά τους ναούς και τις ιερές μονές ως προς την υπαγωγή τους στους δικαιούχους αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 36 του Ν. 2459/1997 εκθέτω τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος (Ν. 590/1977 άρθρα 1 παρ. 4, 3639) και τη νομολογία του ΣτΕ, οι ιερές μητροπόλεις, οι ενορίες με τους ενοριακούς ναούς και οι ιερές μονές χαρακτηρίζονται ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Ο χαρακτηρισμός αυτός καθαρώς θρησκευτικών οργανισμών δεν έχει την έννοια ότι περιλαμβάνονται στον κύκλο της Δημόσιας Διοίκησης ως δημόσια νομικά πρόσωπα που έχουν ιδρυθεί κατ' εφαρμογή της μεθόδου της καθ' ύλη αυτοδιοίκησης.

Ο ως άνω χαρακτηρισμός δικαιολογείται από το γεγονός ότι η Εκκλησία της Ελλάδος κατοχυρώνεται συνταγματικά (άρθρο 3 παρ. 1) και ο νομοθέτης έχει αρμοδιότητα να ρυθμίζει τα θέματα τα σχετικά με την οργάνωση και τη διοίκησή της μέσα στο συνταγματικό πλαίσιο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η άσκηση εκκλησιαστικής δραστηριότητας περιλαμβάνεται στους σκοπούς της Δημόσιας Διοίκησης, της οποίας τμήματα αποτελούσαν οι φορείς της δραστηριότητας αυτής.

Ενόψει των ανωτέρω, τα νομικά πρόσωπα που αποτελούν την Εκκλησία της Ελλάδος διαρθρώνονται σε ιδιαίτερη ενότητα, διαφορετική από τη Δημόσια Διοίκηση, απέναντι στην οποία έχουν σχεδόν, πλήρη αυτονομία, η δε εφαρμογή στα ως άνω εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των διατάξεων που ισχύουν και για τα ΝΠΔΔ αποσκοπεί στην προστασία τους και στη διασφάλιση της περιουσίας τους.

Δ. Από την επισκόπηση των ανωτέρω διατάξεων σε συνδυασμό με το πνεύμα και το σκοπό της ρύθμισης του άρθρου 36 του Ν. 2459/1997 συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

i. Η επιχορήγηση παρέχεται στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες, στα εμπορικά καταστήματα, στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, σε άλλες επιχειρήσεις και σε μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς.

Όπως έγινε δεκτό και από την υπ' αριθ. 537/2005 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. στον όρο «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» του άρθρου 36 του Ν. 2459/1997 περιλαμβάνονται οι οικονομικά οργανωμένες γεωργικές και κτηνοτροφικές επιχειρήσεις είτε ανήκουν σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα είτε σε νομικό πρόσωπο, των οποίων τα ζημιωθέντα περιουσιακά στοιχεία είναι εξ αυτών που περιγράφονται στην εν λόγω απόφαση και όχι οι ιδιώτες αγρότες και κτηνοτρόφοι ως προς τις ζημιωθείσες γεωργικές τους καλλιέργειες και ως προς τα εκτρεφόμενα απ' αυτούς και πληγέντα από τη θεομηνία ζώα.

ii. Η επιχορήγηση παρέχεται στους ανωτέρω φορείς, εάν η ζημιά προήλθε από πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες, πλην σεισμών.

iii. Η επιχορήγηση καλύπτει ζημιές σε κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες, εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης, τα οποία κατεγράφησαν από την αρμόδια επιτροπή ως ολοσχερώς κατεστραμμένα.

iv. Η επιχορήγηση συνίσταται σε δωρεάν χρηματική ενίσχυση του Δημοσίου από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

v. Η επιχορήγηση καταβάλλεται στους δικαιούχους μέσω του Ελληνικού Οργανισμού Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και Χειροτεχνίας (ΕΟΜΜΕΧ).

iv. Η ρύθμιση του άρθρου 36 του ως άνω νόμου αφορά σε οργανωμένες και στεγασμένες παραγωγικές μονάδες δευτερογενούς οικονομικής φύσεως, οργάνωσης και λειτουργίας που έχουν βιομηχανικό, βιοτεχνικό, εμπορικό και αγροτικό χαρακτήρα ως προς τις ζημιωθείσες κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης τα οποία έχουν καταγραφεί ως ολοσχερώς κατεστραμμένα.

Η άποψη αυτή ενισχύεται και από την παρ. 2 του άρθρου 36, σύμφωνα με την οποία, η επιχορήγηση παρέχεται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και καταβάλλεται στους δικαιούχους μέσω του ΕΟΜΜΕΧ. Η προέλευση της χρηματικής ενίσχυσεως αυτής, ως και η παρεμβολή του ΕΟΜΜΕΧ πείθουν ότι οι δικαιούχοι της ενίσχυσεως αυτής είναι επενδυτικές

μονάδες ενδιαφέροντος και αρμοδιότητος του ΕΟΜΜΕΧ, ήτοι Μικρο – Μεσαίες Επιχειρήσεις

vii. Ενόψει των ανωτέρω, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δικαιούχοι της ενισχύσεως αυτής α) οι κάθε είδους δημόσιες υπηρεσίες που υπάγονται στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου και εκπροσωπούνται από αυτό β) οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (δήμοι, νομαρχίες) που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ανήκουν στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το άρθρο 51 παρ. 1 του Ν. 1892/1990 γ) οι ναοί και οι ιερές μονές που αποτελούν εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα και θρησκευτικούς οργανισμούς, ασκούν δε εκκλησιαστική, πνευματική και θρησκευτική δραστηριότητα στο πλαίσιο των ιερών κανόνων και των παραδόσεων της Ορθόδοξης Εκκλησίας .

viii. Οσον αφορά τις δημοτικές επιχειρήσεις που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και έχουν κοινωφελή μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα, οι επιχειρήσεις αυτές έχουν σκοπούς που καθορίζονται στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (άρθρο 254 παρ. 1) και εντάσσονται εννοιολογικά στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα κατά την έννοια του άρθρου 51 παρ. 1 περ. γ» του Ν. 1892/1990 (Γνωμ. Συνελ. Νομ. Συμβούλων Διοικήσεως 321/1986), δεδομένου ότι οι υπηρεσίες τις οποίες προσφέρουν είναι κοινωφελείς και συνιστούν από τη φύση τους αποκλειστικές αρμοδιότητες των Δήμων και των Κοινοτήτων, δηλαδή υπηρεσίες αυτών προς το κοινό, παρέχονται δε καθ'υποκατάσταση των Ο.Τ.Α. στην άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 254 παρ.2 του ΚΔΚ οι σκοποί των παραπάνω επιχειρήσεων δεν έχουν εμπορικό ή βιομηχανικό χαρακτήρα.

Με βάση τα ανωτέρω οι δημοτικές ή κοινοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις μπορούν κατ' αρχήν να θεωρηθούν ως δικαιούχοι της ενίσχυσης του άρθρου 36 του Ν.2459/1997 υπαγόμενες στην έννοια των «φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα» υπό την προϋπόθεση ότι τα ζημιωθέντα περιουσιακά στοιχεία των επιχειρήσεων αυτών είναι από αυτά που αναφέρονται στην παρ.3 της ως άνω διάταξης.

ix. Περαιτέρω, οι ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ έχουν ιδιόρρυθμο χαρακτήρα, αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και διέπονται από τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 265 του ΚΔΚ και της εμπορικής και φορολογικής

νομοθεσίας (ΚΝ2190/1920) και εξαιρούνται ρητά από τον κατά το άρθρο 51 του Ν. 1892/1990 δημόσιο τομέα.

Οι ανώνυμες εταιρίες στο εταιρικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχουν μόνον ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού ή και άλλοι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο την επιστημονική και τεχνική υποστήριξη των ΟΤΑ, την προώθηση της επιχειρηματικής, οικονομικής και γενικότερα βιώσιμης ανάπτυξης του Δήμου ή της Κοινότητας, καθώς και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων προστασίας του περιβάλλοντος, αποτελούν αναπτυξιακές ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ.

Στην αναπτυξιακή ανώνυμη εταιρία ΟΤΑ είναι δυνατή η συμμετοχή και φορέων του δημοσίου τομέα, συνεταιρισμών και ενώσεων αυτών, επιστημονικών φορέων, επιμελητηρίων, φορέων συλλογικών κοινωνικών ή οικονομικών συμφερόντων καθώς και τραπεζών και πιστωτικών ιδρυμάτων. Στην περίπτωση αυτή οι ΟΤΑ και οι λοιποί φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατέχουν την πλειοψηφία του εταιρικού κεφαλαίου. (άρθρο 252 παρ.3 περ. β΄ του ΚΔΚ).

Με βάση τα ανωτέρω οι ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ μπορούν κατ' αρχήν να θεωρηθούν ότι υπάγονται στην έννοια των «άλλων επιχειρήσεων» που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 36 του Ν.2459/1997, υπό την προϋπόθεση ότι τα ζημιωθέντα περιουσιακά στοιχεία των επιχειρήσεων αυτών είναι από αυτά που περιγράφονται στην παρ. 3 της ως άνω διάταξης.

χ. Τέλος, στην έννοια του «φορέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα» ανήκουν τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως το σωματείο, το ίδρυμα ή η αστική εταιρία, τα οποία δεν επιδιώκουν το χρηματικό κέρδος αλλά επιδιώκουν κοινωφελείς ή άλλους σκοπούς, που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο, όπως αυτοί καθορίζονται στο καταστατικό, στον οργανισμό ή στην ιδρυτική πράξη αυτών, από τα οποία πρέπει να προκύπτει ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας των ως άνω νομικών προσώπων.

Και τούτο διότι, ο φορέας, ως υποκείμενο αρμοδιοτήτων ή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων πρέπει αναγκαίως να είναι νομικό πρόσωπο ή να ανήκει σ' ένα νομικό πρόσωπο.

Συνεπώς οι ως άνω «φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα» λειτουργούν ως οικονομικές μονάδες εξισωτικού χαρακτήρα που δεν επιδιώκουν το κέρδος και γι' αυτό το λόγο διακρίνονται από τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν ως κύριο σκοπό την κερδοσκοπία δηλαδή την απόκτηση οικονομικών ωφελημάτων είτε άμεσα, για το ίδιο το νομικό πρόσωπο, είτε έμμεσα για τα μέλη του ασκώντας επιχειρηματική δραστηριότητα, και στα οποία περιλαμβάνονται οι εμπορικές εταιρίες που λειτουργούν με διάφορες μορφές, έχουν οικονομική και λογιστική οργάνωση, και παρέχουν αγαθά και υπηρεσίες στο κοινό έναντι ανταλλάγματος το οποίο αποφέρει κέρδη από την παροχή των ως άνω αγαθών και υπηρεσιών άνω του κόστους.

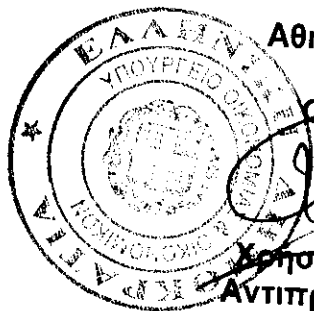
III. Κατόπιν των όσων προεκτέθηκαν το Β' Τμήμα του Ν.σ.Κ. γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι, με βάση το διδόμενο πραγματικό και από την υπαγωγή αυτού στις προαναφερόμενες και ερμηνευόμενες διατάξεις, επί των τεθέντων ερωτημάτων αρμόζει η απάντηση ότι σύμφωνα με το άρθρο 36 του Ν.2459/1997.

1. δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δικαιούχοι επιχορήγησης α) οι κάθε είδους υπηρεσίες του Δημοσίου β) οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (δήμοι νομαρχίες) γ) οι ναοί και οι ιερές μονές.
2. οι δημοτικές ή κοινοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις και οι ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ μπορούν κατ' αρχήν να θεωρηθούν ως δικαιούχοι επιχορήγησης υπό την προϋπόθεση ότι τα ζημιωθέντα περιουσιακά στοιχεία αυτών είναι από αυτά που περιγράφονται στην παρ. 3 της διάταξης του άρθρου 36 του Ν.2459/1997.
3. οι φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς ή άλλους σκοπούς που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο και δεν επιδιώκουν το κέρδος. Ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας των φορέων αυτών πρέπει να προκύπτει τόσο από το Καταστατικό τον Οργανισμό ή την Πράξη ιδρύσεώς τους όσο και από την δραστηριότητά των και η επιχορήγηση καλύπτει και στην περίπτωση αυτή ζημιωθείσες

κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανικό εξοπλισμό και λοιπά περιουσιακά στοιχεία από αυτά που μνημονεύονται στην παρ. 3 του άρθρου 36 του Ν.2459/1997.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 18-1-2008

Ο Πρόεδρος

Χρήστος Τσεκούρας
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Εμμανουέλα Πανοπούλου
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.